

přísností jen při vadách méně významných. V prvním odstavci čl. 347 obch. zák. nařizuje ostatně zákon, že jest kupec povinen zboží po dodání neprodleně prozkoumati a, nemá-li vlastností smluvených neb zákonných (čl. 335 obch. zák.), učiniti o tom ihned oznámení prodávateli. Bylo-li tedy dodáno zboží sice objednané, ale úplně zkažené, scházely mu rovněž vlastnosti smluvené, pokud se týče zákonné, ovšem v nejvyšší míře, a bylo nezbytně třeba včasné výtky, by nenastaly účinky druhého odstavce čl. 347 obch. zák. Tento názor odpovídá také intenci zákona. Dle motivů k návrhu obchodního zákona (pruského) byl předpis čl. 347 obch. zák. odůvodněn tím, že nesmí býti prodávateli opožděným pozastavením zboží vzata možnost, by zbožím naložil jinak, že průběhem delší doby může býti důkaz o stavu zboží lehce zmařen neb stížen a že má býti zabráněno, by tou neb onou stranou nebylo v neprospěch druhého smluvníka sečkáváno až jak se vyvine konjunktura (srv. Pisko, System str. 207).

Čís. 6924.

Nebezpečí včasného dojití dopisu, jímž byla pozastavena výše účtované ceny za dodané zboží, postihuje prodávatele. Odeslání musí se státi způsobem v obchodě obvyklým, postačí tudíž jednoduchý, vyplacený dopis.

(Rozh. ze dne 23. března 1927, Rv I 1930/26.)

Žalobě o doplacení účtu za dodaný kainit o b a n i ž š í s o u d y vyhověly. N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu s poukazem, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Prováděje dovolací důvod čís. 4 Šu 503 c. ř. s., praví dovolatel, že nejde o otázku, za jaké ceny byl kainit prodán, poněvadž bylo nesporno, že byl prodán za p ů v o d n í ceny kalisyndikátu, nýbrž že jde o otázku, zdali po obdržení účtů reklamoval v čas nesprávné účty kainitu. Že prý bylo zjištěno, že účty ze dne 10. a 24. srpna 1920 na dodaný kainit obdržel dne 21. srpna 1920 a že dne 1. září 1920 odeslal žalobci dopis obsahující jeho reklamaci dovozného a rozdílu obsahu drasla kainitu. Že prý nevytýkal, že mu žalobce účtoval vyšší ceny, než byly původní ceny kalisyndikátu, nýbrž že vytýkal řečeným dopisem a také ve sporu, že žalobce účtoval v účtech vyšší obsah drasla, než mu je účtoval kalisyndikát v osvědčeních, jednotlivé dávky kainitu provázejících, a než v obchodě kainitem bylo a jest obvyklo, jakož i že při obsahu drasla 13.3% a 13.7% měl býti kainit účtován 13% a nikoli 14%. Dále poukazuje k tomu, že bylo zjištěno, že reklamační dopis ze dne 1. září 1920 odeslal žalobci prostě, nikoli doporučeně, že však žalobce neobdržel tohoto dopisu, a spatřuje nesprávné posouzení právní v tom, že druhá stolice usoudila, že nebezpečnoství poštovní dopravy postihuje

jeho jako kupitele a že žalobce mohl považovati faktury za schválené. Uplatněný dovolací důvod jest opodstatněn. Nebezpečství dojití a včasného dojití toho dopisu postihuje p r o d a t e l e. To plyne ze všeobecných zásad, a je to stálým názorem judikatury i literatury (srovn. Staub-Pisko II. vydání pro Rakousko, rok 1910 2. sv. str. 289 (§ 23) a Blaschke-Pitreich r. 1896 str. 372). Nejde sice o výtku vad podle čl. 347 obch. zák., nýbrž výtkou vad je postižen početní výsledek, jehož číslicemi se skutečná vada projevila ve faktuře, ač otázka, na čí vrub jde nebezpečství poštovní dopravy, musí býti zodpověděna s velicí obdobou jako při výtce vad podle čl. 347 obch. zák. Ovšem odeslání se musí státi způsobem v obchodě obvyklým, tedy postačí jednoduchý frankovaný dopis, neboť zasilání doporučených dopisů není v obchodě obvyklým. Poněvadž bylo zboží na tento způsob včasné a v určitých bodech pozastaveno, nelze, jak činí druhá stolice, nic odvozovati z okolnosti, že dovolatel nedal žalobci po 1. září 1920 až do 15. listopadu 1922 ničím na jevo, že není spokojen s cenami účtovanými ve fakturách z 10. a 24. srpna 1920, zejména nelze z toho aniž z další okolnosti, že žalobci platil na svůj dluh a že sliboval doplacení celkového dluhu, odvozovati mlčky, ale poznatelně projevené schválení jím včasné a určitě pozastavených fakturních cen, když je jisto, že odepřel placení zažalovaného zbytku fakturního právě z důvodů v jeho výtce uvedených, když odpírá toto placení doposud.

Čís. 6925.

Pojišťovací smlouva.

Bylo-li předmětem pojištění »auto« a jeho s ním v době škody pevně spojené součástky, nevztahuje se pojištění na součástky rozloženého auta, zničené požárem.

(Rozh. ze dne 23. března 1927, Rv I 1976/26.)

Žalobce pojistil si automobil proti škodám u žalované pojišťovny. Za požáru v žalobcově garáži byly zničeny demontované součástky automobilu. Žalobní nárok na zaplacení pojistného p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e uznal, odvolací soud neuznal důvodem po právu. D ů v o d y: Žalobce pojistil se u žalované na 45.000 Kč proti škodám, jež by utrpěl na svém nákladním automobilu, na dobu 10 let, počínajíc dnem 29. září 1925. Pro obsah pojišťovací smlouvy rozhodující jest samozřejmě police vydaná žalovanou dne 10. října 1925 lit. B. orig. — ve spojení s písemným návrhem, jež učinil žalobce dne 25. září 1925. Otázku, kterou dala žalovaná podle návrhu žalobci, má-li totiž býti pojištěno také riziko z požáru podle čl. 2 a) všeobecných podmínek pojišťovacích, zodpověděl žalobce kladně a praví-li se pak ve »zvláštních podmínkách pojišťovacích«, bez jakéhokoli zvláštního dodatku, že pojištění vztahuje se také na požár, nelze tomuto doslovu podmínek přikládati jiný význam, než že žalovaná vyhověla žalobci a že podle jeho návrhu přistoupila také na pojištění proti škodám z požáru,